

Beethoven:
Sonata per a Violoncel i Piano en Sol menor

Beethoven acabà aquesta Sonata el 1796 durant un viatge a Berlín, on va conèixer al rei de Prússia, Friedrich Wilhelm II, un apassionat de la música i del violoncel, a qui Beethoven li va dedicar les seves dues primeres Sonates per a Violoncel i Piano.

Lutoslawski: Les Variacions Sacher

Aquesta peça va ser dedicada a Paul Sacher, en celebració del seu 70è aniversari. El tema principal d'aquesta peça està format amb les lletres del seu cognom, utilitzant el mètode alemany de nomenar notes. Plena de micro-tonos, les Variacions Sacher, són un exemple de música contemporània i atonal.

Fauré: Elegia

Premiada el 1883 amb Gabriel Fauré al piano, aquesta Elegia significà molt per al compositor, qui la va dedicar al seu amic celista Jules Loeb, que va morir el mateix any en què va ser premiada.

Shostakovich:
Sonata per a Violoncel i Piano en Re menor

L'única sonata per a violoncel escrita per Shostakovich va ser dedicada al primer celista del Teatre Bolshoi, qui juntament amb Shostakovich es van encarregar de premiar-la a diferents ciutats de Rússia. Possiblement l'estrena més important va ser la de Leningrad, el dia de Nadal, on el públic s'emocionà amb la vellesa d'aquesta peça.

BIBLIOTECA NACIONAL DE CATALUNYA

28 de MAIG del 2015

a les 20:30h

Carrer de l'Hospital, 56, 08001 Barcelona, España

+34 932 70 23 00

RECITAL DE VIOLONCEL I PIANO

EVA DE LA TORRE, VIOLONCEL

FEDERICO BOSCO, PIANO

PROGRAMA

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1828):

Sonata per a Violoncel i Piano en Sol menor
Nº2. Op.5. Nº2.

*Adagio Sostenuto e espressivo - Allegro
molto più tosto presto*

WITOLD LUTOSLAWSKI (1913-1994):

Sacher Variationen

GABRIEL FAURÉ (1845-1924):

Elegia per a Violoncel i Piano

DIMITRI SHOSTAKOVICH (1906-1975):

Sonata per a Violoncel i Piano en Re Menor
Op.40

1. Allegro non troppo - 2. Allegro

EVA DE LA TORRE, CELLO

Nascuda a Barcelona el 1993, el 2009 es traslladà a Anglaterra per estudiar a la Yehudi Menuhin School, amb Thomas Carrol com a professor.

L'Eva ha fet enregistraments per al Teatre Nacional de Catalunya i amb l'Orquestra de la BBC a Anglaterra. Ha participat en concerts en solitari, de cambra o orquestra en sales de renom angleses com Wigmore Hall, Festival Hall, Windsor Castle, National Gallery o Yehudi Menuhin Hall. A més del Regne Unit i Espanya, ha tocat també a la Xina, Alemanya, Suïssa i Àustria.

De la mà del seu professor titular, l'Eva també ha rebut classes d'altres músics de renom com Heinrich Schiff, Sol Gabetta, Gary Hoffman, Jens-Peter Maintz i Jean-Guihem Queyras. Entre els premis guanyats hi ha: La Lyra Foundation Prize, El Lee Abbey Award, El Schloss Beugge Scholarship, Hochschule für Musik Basel Honorary Scholarship i el Royal College of Music London (Premi d'Audició d'Ingrés).

Des del 2013 l'Eva estudia a l'Acadèmia de Música de Basilea amb Thomas Demenga.

FEDERICO BOSCO, PIANO

Federico Bosco ofereix recitals per a diferents fundacions a Itàlia, Suïssa, França, Alemanya, Espanya i la Gran Bretanya, i actua amb l'Orquestra Simfònica de Basilea, la Schweizer Jugend Symphony Orchestra, la Filharmònica del Theater für Niedersachsen i l'Orquestra del Conservatori de Torí.

Apassionat de la música de cambra, ha tocat en diverses formacions, amb reconeixements en concursos internacionals, com el Sandro Fuga de Torí y el Concurs Orpheus a Berna, Suïssa. Estudia direcció d'orquestra a Basilea amb Rodolfo Fischer, que el convida a Buenos Aires com a director assistent en la temporada Buenos Aires Lírica. Treballa durant dues temporades al Theater für Niedersachsen Hildesheim-Hannover com a pianista assistent musical.

Actualment treballa a la Acadèmia de música de Basilea, acompanyant les classes de clarinet, cant i corda. Federico Bosco ha estudiat amb Claudio Voghera, Filippo Gamba, Andrea Lucchesini, a Basilea amb Adrian Oetiker i en masterclasses amb Piotr Anderszewski, Aldo Ciccolini, Homero Francesch i Alicia de Larrocha. Han estat determinants per a la seva carrera els cursos de música de cambra amb l'Altenberg Trio Wien, Gérard Wyss i Ferenc Rados i els estudis de composició amb Giulio Castagnoli.

